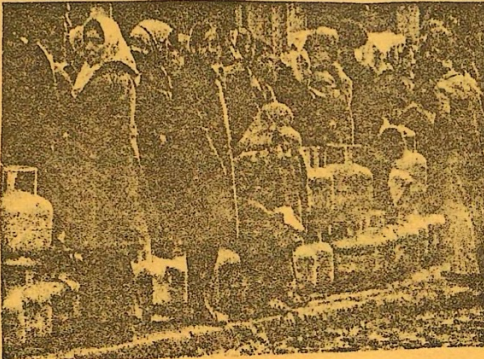
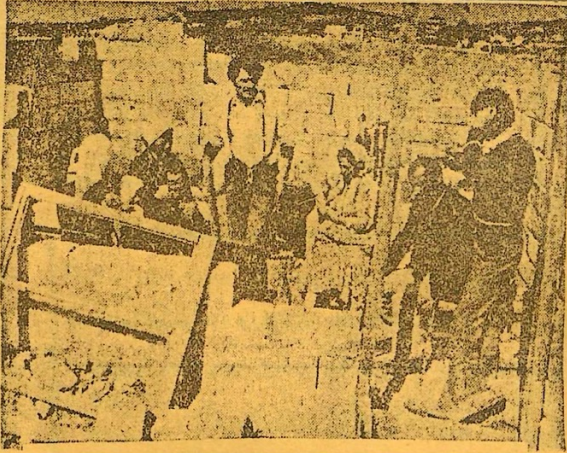

BİRLİĞE

Çağır

İngiltere Türkiye'li Öğrenci Dernekleri
Koordinasyon Komitesi
Yayın Organı

kasım 1977 10p sayı 3

yıkımlar...
katliamlar...
baskılar...
kuyruklar...
**SÜRÜP
GİTMEYECEK!..**

İçindekiler ,

DEMOKRATİK BİR FEDERASYON İÇİN İLERİ.....	1
KİTLE DERNEKLERİ ÜZERİNE.....	2
SEÇİMLER VE SONRASI.....	3-4
GÜNCEL BİR SORUNUMUZ.....	5
"BELGRAT OYUNU" SAHNEYE KONDU.....	6-8
YURDUMUZDAN VE DÜNYADAN.....	9-11
HALK KÜLTÜRÜ.....	12-14
KÜLTÜR ÜZERİNE.....	12
ÖYKÜ-ŞİİRLER.....	13
KARİKATÜRLER.....	14
MÜCADELEÇİ BİRLİĞİMİZİ PEKİŞTİRELİM.....	15

Demokratik Federasyon için İleri !

ARKADAŞLAR,

İngiltere'de uzun bir zaman dan beri Türkiyeli öğrencilerin tümünün anti-faşist, anti-emperyalist tabanda birliğini sağlamak için çalışmakta ve İngiltere Türkiyeli Öğrenci Dernekleri Koordinasyon Komitesi (İTÖDKK) içerisinde bu yönde uğraşım vermekteyiz. Bu uğraşımın temelinde İngiltere'de ekonomik, akademik ve demokratik haklarımız için mücadele edecek DEMOKRATİK bir kitle örgütünün kurulması gerekliliği yatmaktadır.

Geçtiğimiz Haziran ayında İngiltere'nin çeşitli bölgelerindeki Türkiyeli öğrenci derneklerini ve aktif öğrenci kitlelerini temsil eden arkadaşlar toplandık. Kurulması gerekliliği duyulan örgütümüzün kuruluşundaki İTÖDKK'nın görüşlerini oluşturan ana temelleri tesbit ettik ve bunları düzenleyerek "Program taslağı" şeklinde sizlere sunduk. Bu ön programda neden örgütlenmemiz gerektiğini, demokratik kitle örgütü anlayışımızı açıklamaya çalıştık. DKÖ anlayışımızı belirlerken "öğrenci dernekleri" başlığı altında DKÖ'nin şu veya bu siyasi görüşü taşıyanların hegemonyası altında oldukları zaman yaşayamayacaklarını, bölüneceklerini ve öğrencilerin birliğini sağ-

layamayacaklarını açıklamış ve öğrencilerin tek tek derneklere birleşmesinin yeterli olmadığını söylemiştik. Derneklerin çalışmalarını koordine edecek, dernekler arasındaki işbirliği ve dayanışmaya arttıracak, çalışmalarını merkezi bir şekilde yönetecek bir örgütlenmeye gerek vardır.

Merkezi örgütlenme gereğini yerine getirirken pratiğimizde toplanan tecrübelerimizi birleştirmemiz ve hatalarımızı öğrenerek ve yapıcı olarak düzelterek BİRLİK-ELEŞTİRİ-BİRLİK ilkesine sarılmamız gereklidir. Onun için aramızdaki birliği sağlamak ve kuvvetlendirmek için neler yapmamız gerektiğini tartışacağımız güncel konuları sizlere sunacağımız ve eleştirilerinize açık tutacağımız bir yayın organının çıkması gerekli oluyor.

Bu nedenle "BİRLİĞE ÇAĞIRI" geçen yıl çıkarılmaya başlanmıştı. Bu güne kadar iki sayısı çıkan "BİRLİĞE ÇAĞIRI"yı bundan böyle, bu yönde, sizlerinde katkıları ile düzenli olarak yayınlamaya kararlıyız.

İTÖDKK
Merkez Yürütme Kurulu

'BİRLİĞE ÇAĞIRI'

EKONOMİK, AKADEMİK, DEMOKRATİK HAKLARIMIZI SAVUNAN VE GELİŞTİREN,

HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNE OMUZ VEREN,

DEMOKRATİK BİR FEDERASYON KURMA YOLUNDA:

FAŞİZME, SOSYAL-FAŞİZME, EMPERYALİZME, SOSYAL-EMPERYALİZME KARŞI

SIKILMIŞ BİR YUMRUKTUR.

özmalın 'birliğe çağırısı'

OKU - OKUT - ELEŞTİR.

Kitle Dernekleri Üzerine

Demokratik kitle örgütleri ve iş-eyişleri hakkındaki görüşlerimizi eşitli defalar açıklamıştık. Fakat gerek konunun önemi açısından, gerekse günlerde yeniden önem kazanması açısından bir kez daha belirtmekte yarar görüyoruz. Özellikle son günlerde bazı derneklerde uygulanan veya uygulanmaya çalışılan işlevler ve yöni ve demokratik bir federasyon kurma çalışmaları bunu daha gerekli kılmaktadır.

Genelde kitle dernekleri içlerinde barındırdıkları kitleleri ekonomik ve demokratik istemleri (özel olarak öğrenci derneklerinde buna akademik istemler de girer) mücadeleye seferber eder. Onların ekonomik, demokratik (ve akademik) istemlerini savunur. Kitleleri Türkiye'de halkımızın yürüttüğü halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini destekleme yolunda seferber eder. Ekonomik, demokratik (ve akademik) haklar için yürütülen mücadele ile Türkiye'de halkımızın yürüttüğü halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini sıkı bir şekilde birbiriyle bağıntılı olarak ele alır. Kitle örgütleri faşizme, sosyal-faşizme, emperyalizme, sosyal-emperyalizme karşıdır. Halk demokrasisinden ve bağımsızlıktan yanadır.

Kitle derneklerinin siyaseti devrime dolaylı olarak hizmet eden siyaset olmalıdır. Dernekler içlerinde ne kadar çok kişiyi barındırıp, ne kadar çok kişiyi halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini desteklemeye kazanırsa Türkiye devrimine o kadar çok katkıda bulunmuş, o kadar çok hizmet etmiş olur. Hizmetin ölçütü mümkün olduğunca keskin "sol" laflar etmek değil, mümkün olduğunca çok kişiyi halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini desteklemeye kazanmaktır. Salt genel devrim propagandası yapma temelinde dernekler bu mücadeleye yalnızca en ileri, bilinçli kesimi, zaten devrimin gerekliliğini kavramış kesimi seferber edebilir ve açtırır ki bu yeterli değildir. Bununla yetiniliyorsa kitle dernekleri görevlerini yerine getirmiyor demektir. Dernekler daha geniş çevreye seslenmek, daha geniş çevreleri kendi içinde örgütlemek ve mücadeleye kazanmak zorundadır. Bu nasıl yapılacaktır? Bu, aşıktır ki, kitle ile somut problemlerini çözüme temelinde kaynaşarak yapılacaktır. İşte ekonomik, demokratik ve

akademik mücadele bunun için önem kazanmaktadır. Ekonomik mücadeleye (örneğin okul ücretlerindeki ayrıcalıklara ve artışlara karşı mücadele), demokratik haklar için mücadeleye (örneğin yabancılarla uygulanan ayrıcalıklar ve baskılara karşı, müfettişlik ve konsoloslukun baskılarına karşı mücadele) ve akademik haklar için mücadeleye (örneğin son dönemde İngiltere hükümetinin uyguladığı eğitimdeki kısıntılar-education cuts-sonucu eğitim kurumlarında oluşan labaratuvar ve ders araçları yetersizliklerine karşı diğer öğrencilerle birlikte verilen mücadele) yalnızca kitlenin en ileri, bilinçli kesimi değil, daha geniş bir kesim katılır. İçinde bulunduğumuz şartlarda, İngiltere'deki öğrenci dernekleri eğer geniş bir kitleye seslenmek, eğer Türkiye devrimine katkıda bulunmak istiyorsa, o zaman, kitlenin geniş kesimlerinin katıldığı ekonomik mücadeleye girmek, bu mücadeleyi yönlendirmeye çalışmak zorundadırlar. Dernekler kitlenin somut gündelik talepleri için mücadele etmek zorundadırlar. Fakat bunları yaparken her zaman, bu mücadelelerle Türkiye'de halkımızın yürüttüğü halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini sıkı bir şekilde birbiriyle bağıntılı olarak ele almalıdır. Kitlelere devamlı olarak bu bağı kavratmaya çalışmalıdır, gerçek çözümün Türkiye'de halk demokrasisi ve bağımsızlığın gerçekleşmesi ile mümkün olacağını vurgulamalıdır.

Üzerinde önemle ve tekrar tekrar durulması gereken nokta; derneklerin, nitelikleri gereği, devrime doğrudan değil, dolaylı araç olabilecekleridir. Yani bu dernekler üzerinden doğrudan iktidar mücadelesi yürütülemez. Onlar iktidar mücadelesine dolaylı destek olurlar. Dernekler bu niteliklerine uygun bir siyaset uygulamalıdır. Genel olarak anti-faşist, anti-emperyalist bir siyaset izlemeli, genel olarak devrimden yana tavır takınmalı fakat devrimin bir dizi stratejik ve taktik meseleleri konusunda tavır takınmamalıdır. Böyle bir tartışmaya girmemelidirler. Böylesi konuların derneklerde tartışılması bir çok sakıncayı beraberinde getirir. İlki, devrimin bir dizi stratejik ve taktik meselesinin derneklerde tartışılması dernek kitlesinde, derneklerin devrimine doğrudan hizmet edebilen araçlar

Seçimler ve Sonrası...

Seçim sahte karlığıyla yeniden hükümete gelen Amerikancı-faşist kurması MC, hakim sınıfların, komprador patronların ve ağaların içine düştükleri buhranın yükünü, emekçi halkımızın sırtına yüklemeye çalışmakta, halkın tüm direnişini kan ve terörle bastırarak için uğraşmaktadır.

5-Haziran öncesi, tüm hakim sınıflar hep bir ağızdan, buhrandan ancak seçimle çıkılabileceğini söylüyorlardı. "Memlekette huzur yok", "Huzur için, erken seçim zorunlu" diyorlardı. Seçim sahte karlığı, kendisine ilerici(!), Devrimci(!) diyen her türden sahtekarında gayretiyle 5-Haziran'da sahneye kondu. Çimdi yeni il halk düşmanları MC faşistleri, yeniden hükümette. Onlar "Güven oyu" alır almaz, memlekette iki ay içerisinde "Huzuru" sağlıycıklarını, "Anarşiyi" yok edebileceklerini ilan ettiler. Huzuru sağlamak içinde, "Anarşiyle mücadele" adı altında faşist baskılarını yoğunlaştırdılar. Hızlı "Operasyonlar" düzenleyip, bir çok Demokratik Kitle Örgütlerini kapattılar, üyelerini tutukladılar, işkenceden geçirdiler. Yurtsever gazete ve dergilerin, yazarlarına ve okurlarına çeşitli baskılar uygulayıp, bu gazete ve dergilerin satılmasını, devrimci, yurtsever görüşlerin yayılmasını her zamankinden daha fazla engellemeye çalıştılar.

Onların huzurdan anladıkları, kendilerinin, bir avuç patronun-ağanın huzurudur. Onlar için halkın huzuru söz konusu değildir. Onlara göre emekçiler, sadece beylerin huzurunu sağlamak için çalışmalıdır. Huzur içininin-köylünün neyine? Onların "Anarşi" dediklerinde, halkın demokratik haklarını için mücadele etmesi, faşist baskılara karşı direnişidir, örgütlenişidir. Huzurlarının kaçmasında o nedendir. Halkın mücadelesinden, örgütlenmesinden korkmaktadırlar. Ama korkunun ecele faydası yoktur. Halkın demokratik hakları için verdiği mücadele, devrimcilerin anaerşiğinde, örgütlenmekte iktidar mücadelesiyle bitmektedir. Faşist baskılar yer yer sert direnişlerle karşılanmaktadır.

Emperyalizmin sömürü alanı içerisindeki ülkelerde, emperyalist uşağı hakim sınıflar halka yaşamın her alanında kuduruğuşasına saldırırlar. Bu doğaldır. Çünkü emperyalistler ve uşakları kendi düşmanlarını sürdürmek isterler. Sömürülerini (yani iktidarlarını) korumak isterler. Karlılarına, günden güne artması, kurdukları soygun çarkının hiç bir engelle çarpmadan işlemesi için uğraşırlar. Emperyalist ülkelerdeki ekonomik krizler, doğal olarak onların uşaklarını da etkilemektedir. Türkiye gibi, Emperyalizme göbekten bağlı, feodalizmin bir devrimle

tasfiye edilmediği ülkelerde, hakim sınıfları komprador patronlar ile feodal unsurlar(ağalar) oluşturur. Devlet, onların devletidir. Komprador patronlar, emperyalistlere uşak niteliktedirler. Halkın sömürülmesi için emperyalistlere aracılık ederler. Sermayeleri çalızdır. 'İş'te birlik' 'KAR'da birlik' yoktur. Bu nedenle emperyalistler büyük karlar yaparken, bunlar küçük çapta uşaklık payı alırlar. İşte böyle ülkelerde, emperyalizme kendine bağlı (uşak) komprador kapitalizmini geliştirirken, feodalizmi tasfiye etmez. Orda tutar. Böyle yarı-feodal, yarı-sömürge ülkelerde faşizm, komprador patronlarla-ağaların bir iktidar şeklidir. Halkın mücadelesine ve hakim sınıfların içinde bulundukları ekonomik bunalımlara bağlı olarak, ayak yada kapalı bir şekilde sürer. Var olduğu söylenen demokrasi, bir avuç patron-ağalar içindir. Halk içine sömürü, yokluk, yoksulluk, baskı, karakol, dayak, zindan vardır. Halkın kanıyla canıyla elde ettiği yasal haklar ve özgürlükler, çoğunlukla kağıt üzerinde kalır.

Bugün MC faşistleride, siyasi temsilcisi oldukları Amerikancı uşağı komprador patronları ve ağaların bunalımdan kurtarabilecek için; Türkiye halkına yaşamın her alanında saldırıyordu. Çünkü çözülmüş bir çökme içindedirler. Amerikan emperyalistleri bile uşakları MC'ye güven beslememektedir. MC, Türkiyenin ekonomisini çökürtecek uşak. Emperyalistler, Türk yéye, İspanyolca sonra, İflas eden ikinci ülke olarak bakmaktadırlar. Uluslar arası para fonu (IMF), Tür. parasının değerinin %30 düşürülmesini istedi (yani emretti). Yoksa, borç veremeyceklerini belirttiler. MC'nin son uygulamaları, kısmen kaybettiği emperyalist-patronlarının güvenini kazanmak içindir. Borç para alabilmek için MC, Tür. parasının değerini %10 oranında düşürmüştür. Bunun da "Kur ayarlaması"(!) diye halka yutturmaya çalışıyor. Halbuki yapılan kademeli olarak paranın değerinin düşürülmesidir. MC faşistleri, bunu geçen dönem içinde de defalarca uyguladılar. Böyle azar azar değer düşürmekle, o-

luo biteni halkın gSüzünden kaçırabileceklcrini tanıyorlar. Yanlıylorlar. Halk, bugün olup-biteni, dSnen oyunlari görüyor. Bostana, düğmanın tanıyor.

Faşist MC hükümeti, devallıyayon yapmaktla yetinmemiş, halkın elindeki pancar, tütün, kumla, pamuk, buğdaya gel. düğük taban fiyatları saptamıştır. Yapılan masraflarını ve ücretlerinin emcğinin bile kar, ilağıolmayon bu taban fiyatları, KMGK Üreticiler tarafından tepkiyle karşılanmıştır. Eskişehir bölgesindeki pancar üreticileri, taban fiyatlarını güllün bulmuşlar, pancarlarını sıkımsamışlar, direnişçe qşmişlerdir.

Burjuva hükümetlerin, yıllardır bağvayor dukları 'istiharar', Şatemlerinden birlesic, halkın temeligereksinimelerine zam yapmaktir. Bütçeleğinin açığını halkın sırtından kapatmak isterler. MC hükümeti de 52 milyarlık bütçe açığını kapatılmak için, 30-150 arasında değışen zamalar yaptı. Eylül ayı içerisinde yapılan bu resmi zamaları, yenileri takip etti. TMS haklara rağmen, 'yoklar' listesi aramakta, kayruklar çoğalmaktadır. FS, işeçer süten sar zor yapayon halkınca, daha da yoksulluğa itilmiş olcu. Halkın simdiler ise geçici bir rahatlığa kavuşubular. Çünkü zamalar, açılan yaralarının kan olarak sarımsadı. Bütçe açığını ancak yerisini kapatılsdiler.

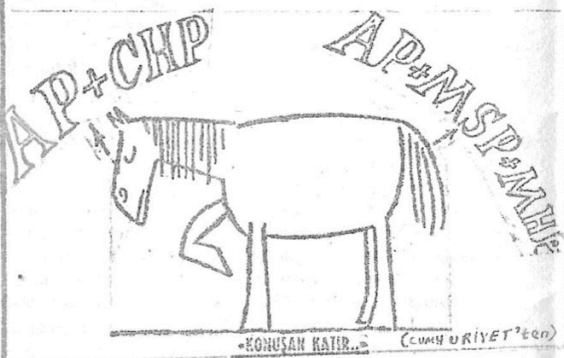
MC faşistleri, faşist uygulamalarının yeni sıra 'demokratik demojji'ye devam etmektedir. Orneğün, arbakan, hayati temeliler atılmıca, gün lambası açığında 'sahayı hanelisi' entukileri çokmeye devam etmektedir. Halkın simdiler, yaktıkları demojjiye aldıkları bu faşist Şulemlerle kendi 'istihararlarını' sağılayamay. caklardır. Yani, halkın demokratik hakları için, kendi iktidarı için, halk demokrasisi için mücadele etmesini engelleyemeyenlerdir. Hatta bu mücadeleyi, faşistlerin halkınca kaççe giriştiği toplu katliamlar bile emcürarımaktadır.

MC faşistleri, İstanbul'da 1-11 Mayıs gece kondu halkına karşı, açık bir katliama girişti. Gecekondu mahallesini yortı bir etti. Altı tane gecekondu öldürüldü. Gecekondu halkı, devrimcilerin Şunderliğinde, bu faşist katliama karşı gel-

diler. TMS olamalarıyla, yarımcıları karşı dıranclılar, EMÜklerden(!) aldıkları emri yerine getirmek için, polisler, göz yaşartıcı bombalarla, otomatik silahlarla halkı hücum ettiler. Polis ve askeri birliklerin, direnişçi kırmasıyla, fakir halkın tek barınmaşı gecekonduları yıkılmıştır. Daha sonra tüm gecekonda halkı tutuklanmış, karakollara dayaktan geçirilmişlerdir. Ama halk yılmamış, gecekondularını yeniden yapmışlardır.

Bu gün iktidardan bulunan eli kanlı Amerikancı MC faşistleri, emperyalistlere uçaklık etmekte bir kusur işlememektadırlar. Ama halk onların güvenini kazanmış değışilerdir. Ko-prador patronlar huzursuzdur. Emperyalistlerin ve onların uşakları olan simdilerin tüm istekleri yerine getirilmişdir. Zamlar yapılmıştır, devallıyayon uygulanmıştır, halkın tütün-Şen bakanlık sokulmuşdur. Ama "Memlekette huzur", iç barış sağlanmış değıldir. Hükümet ortukları arasında bir uyum sağlanmış değıldir. Anlaşmazlıklar derinleşmektedir. Meclise bir başka bile seçmişlerdir. Tüm halkın simdiler, yeni çözümleri aramaktadırlar. CHP-AP

(Devamı sayfa 15'te)

Güncel Bir Sorunumuz :

Geçtiğimiz yıllarda yabancı öğrencilere yapılan her türden baskılar oldukça artmıştır.1971 ırkçı yabancılar kanunu kullanılarak gelişmiş güzel yurt dışı edilmişler,ve yine aynı kanun kullanılarak tatillerde çalışmalarını önlenmiştir.İngiliz devleti kolluk gücü polisi vasıtasıyla anti-demokratik uygulamaları her türlü zorbalığa başvurarak uygulamaktadır.Faşist kuruluşların yabancı öğrencilere karşı saldırıları iki yabancı öğrencinin ölümüyle sonuçlanmıştır.Yabancı öğrencilere yapılan bu saldırılar İngiltere'de tüm yabancılara karşı girişilen ırkçı saldırıların bir parçasıdır.

Yabancı öğrencilere karşı İngiliz hakim sınıflarının 1966 da başlattığı İngiliz ve yabancı öğrenciler okul ücretlerindeki artış ve ayrıcalıkları,1974,1975,1976 da birbiri ardına getirilen ücret artışlarını(bak:Tablo:1) gerekli ve haklı göstermek için "yabancı öğrenciler İngiliz toplumunun sırtında bir yükür", "yabancı öğrencilerin arttırılmış ücretleri olmadan üniversite bütçeleri açık verir"vs.tü ründen çeşitli kılıflar icat etmişlerdir.

TABLE: 1

	Yabancı öğren.		Britanyalı öğ.	
	Lis.	Lis.üstü	Lis.	Lis.üst
1966dan önce	80 ₺	80 ₺	70 ₺	70 ₺
1967	250	250	70	70
1975	320	320	140	140
1976	416	416	182	182
1977	850	650	750	550

Otoriteler yabancı öğrencilere uygulanan ayrıcalıklı okul ücret artışlarını ekonomik bir sorun olarak ortaya koymuşlardır,halbuki meselenin esas yanı ekonomik değildir.Yabancı öğrenciler halen ödedikleri üniversite ücretleri,geçimleri için getirdikleri dövizler ve lisans üstü araştırma projelerinin Britanya ekonomisine yaptıkları doğrudan katkılar sunulan ekonomik tezlerin geçersizliğini ispatlamaya yeter.Şöyleki:21 Ocak 1976 tarihinde parlamentoda yapılan bir tartışmada getirilen Üniversite rektörleri ve üniversiteler bütçe komisyonu raporunda belirtildiği gibi İngilterede bulunan 60,000 yabancı öğrenci

renci hükümete 83 milyona mal olmak tadır,bunun yanında yabancı öğrencilerin Britanyaya getirdikleri miktar 75 milyon sterlin civarındadır.Diğer yandan yabancı öğrencilerin öğretimi için harcanan milyonlarca sterlin zünde bir yatırım programının bir parçasıdır.Britanya üniversitelerinde öğrenim gören yabancı öğrenciler kendi memleketlerine dönüp çalışmaya başladıkları zaman kendi ülkelerinde yapılacak olan projelerin ihalesinde İngiliz firmalarının lehinde tavır takı nacak,İngiliz endüstrisi mamullerinin pazarlanmasında önemli bir rol oynayacaklardır.Britanya hükümeti ve çok uluslu firmalar asırlardan beri sömürge ve yarı-sömürge ülkeleri sömürmüşler ve hala sömürmektedirler.Bu sömürünün sonucu İngiltereye akan milyonlar(bak,tablo:2)yabancı öğrencilere karşı öne sürülen ekonomik tezlerin geçersizliğini ortaya koyar.Yabancı öğrencilerin Britanyaya gelmelerinin en önemli nedeninin bu sömürü düzeninin bir sonucu olduğu,yani kendi ülkelerinde eğitim ve öğretim kurumlarının bugünkü durumda bulunmasının bir sonucu olduğu söylenirse mesele daha da aydınlaşır kavuşmuş olur.

TABLE: 2

Ülke	İngiliz firmalarının sömürden payı(Milyon ₺/yıl)
Hindistan	130
İran	200
Güney Afrika	160
Malezya	170
Seylan	37
Hohg Kong	900

Bu rakamlar incelenirse,aslında yabancı öğrencilerin Britanya halkının ve hakim sınıflarının sırtında bir yük olmadığı;tersine,İngiliz firmalarının,İngiliz öğretim kurumlarının ve Britanyadaki hayat standardının sömürülen ülke halklarının sırtına bir yük olduğu açığa çıkar.Hakim sınıflar meselenin özünü çarpıtıp Britanyada var olan ekonomik krizin nedeni yabancılaşmış gibi göstermeye çalışmışlar;sömürü düzenlerini ve ezilen halklar üzerinde baskılarını devam ettirebilmek için ezilen halkları parçalama ve yönetme yolunu seçmişlerdir.Hakim sınıflar ezen ve ezilen ulusların halkları arasında körükledikleri ırkçılığı Britanyalı ve yabancı öğrenciler arasına sokmaya çalışmışlar ve kısmende başarılı olmuşlardır.

Belgrad Oyunu' Sahneye Kondu

Ekim ayı başlarında kapitalist dün yada propagandası aylar öncesinden beri yapılmakta olan "Belgrad Konferansı" çalışmalarına başladı.

Belgrad konferansı bundan iki yıl önce yapılan, sosyalist Arnavutluk Halk Cumhuriyeti hariç bütün Avrupa devletlerinin ve ABD ve Kanada emperyalistlerinin katıldığı Helsinki Kongresinin bir devamıdır.

Helsinki kongresinde olduğu gibi Belgrad konferansında da "dünya barışının sağlanması", "insan haklarının" savunulması, devletler arası "iyi ilişki"lerin geliştirilmesi vs. kararlaştırılıyor!

Emekçiler fabrikalarda patronlar için ömür tüketirken, bütün varlıkları yokları olan işçülerini dahi satamayıp, yani işsiz kalıp aç gezerken; köylüler tarlalarda toprak ağaları için dirsek çürütürken; biz öğrenciler hakim sınıflar için kafa patlatırken, sokaklarda kurşunlanırken, 33 halk düşmanı devlet temsilcisinde Belgrad'da toplanıp "bizi düşünmekle" meşguller. Bu halk düşmanları gerçekten bizleri, emekçileri "düşünüyorlar". Ama nasıl düşünüyorlar? Kurduzu düşünmediği gibi. Yani daha çok sömürebilmek için bizleri düşünüyorlar.

Şimdi bu "dünya barışı"nın, "insan hakları"nın büyük savunucularına, yani bu sahtekar halk düşmanlarını Belgrad konferansında neler söylediklerine bir bakalım.

Önce başını ABD emperyalistlerinin çektiği, ABD emperyalistleri, Kanada emperyalistleri ve Avrupa emperyalistlerinden oluşan "Batı bloku"nun sözlerine bir göz atalım. (Avrupadaki batılı emperyalistlerin yarı sömürgelelerdeki uşakları da aynı görüşleri paylaşmaktadır.)

ABD emperyalizminin temsilcisi Arthur Goldbrg şöyle diyor:

"İnsan haklarını savunmak detantın zorunda bırakmaz!"

"Detantın derinleşmesi, Avrupadaki bölünmenin giderilmesi, insanlık meselelerindeki ve insan haklarındaki gelişmelerden ayrı olarak ele alınamaz!"

"Çalışmaları sadece Helsinki açıklamasını geliştirmeye yönelmiş kişiler ve özel guruplara karşı girişilen baskıcı tedbirle karşıyoruz." (Bu tür konuşmalarda Sovyetler Birliğinde Helsinki açıklamasının uygulanmasını isteyen burjuva demokratlarına karşı

girişilen saldırılar ima edilmekte.)

Fransız emperyalizminin temsilcisi André Bettencourt şöyle diyor:

"Helsinki antlaşmasının uygulanışını gözeten kişiler ve guruplar neden cezalandırılıyor, kötü muamele görüyor... Böyle bir durumun kaçınılmaz olarak detant üzerinde kötü bir tesiri olacaktır."

İngiliz emperyalizminin temsilcisi Lord Gronwy Roberts şöyle diyor:

"Daha da serbest bilgi akışı, taşınma hürriyeti ve kişiler arası ilişki göreceğimizi ümit ederiz. İnsan hakları insanlara aittir. İnsan hakları söz konusu olan tek tek erkekler ve kadınlar unutulmuş sadece sözde ele almak yanlış ve hatta tehlikelidir. Yaraticılıkla, insançılıkla ve gerçeklikle onların çıkarlarını geliştirmeliyiz"

Ve diğer batılı emperyalistlerde aynı sözleri tekrarlayıp duruyorlar.

Şimdi birde başını Sosyal-emperyalist Sovyetler Birliğinin çektiği "Doğu bloku"nun sözlerine bakalım.

Sosyal-emperyalist S.B. temsilcisi Vorontsov şöyle diyor:

"Uluslararası atmosferin iyileşebilmesi için ideolojik mücadeleden var olan psikolojik savaşın kaldırılması bir ön şarttır."

"S.B.'de insan hakları ve en temel özgürlükler sadece ilan edilmekle ve kanunlarla yazılmakla kalmıyor, bizzat sistemin kendisi tarafından garanti altına alınıyor"

"SB'nde işsizlik yoktur"

Bütün "doğu bloku" temsilcileri:

"Detantın tatmin edici bir gelişme gösterdiği";

"Vatandaşlarına düşünülebilecek bütün temel hakları sağlayan model uluslar oldukları" konularında aynı görüşleri dile getirdiler.

Ve büyük bir raslantı eseri olsa gerek(!) Belgrad konferansı ile aynı günlerde "yeni anayasayı" onaylamak için tartışmak demeye dilimiz varmıyor) toplanan sözde "yüce Sovyet" in açış konuşmasında sosyal-emperyalist büyük şef Brejnev şöyle diyor:

"Yeni anayasa herhangi bir ülkeye ve eskiye nazaran çok daha geniş, açık ve tam olarak sosyal, ekonomik ve siyasi hakları garanti altına almaktadır."

"Yeni anasadaki kişisel garantiler kapitalist ülkelerdeki işsizlik,

ırkçı ayırım, kanunsuzluk ve yüksek fiyatla tıbbi tedavi "haklarıyla" tam bir zıtlık içindedir."

Yani gerek batılı emperyalistler olsun, gerekse dogulu sosyal-emperyalistler olsun; "insan hakları", "kişisel özgürlük" vs.ifen çok ve en iyi kendilerinin savunduklarını, "dünya barışı" için, "detant" için en çok ken dilerinin çaba gösterdiklerini iddia ediyorlar.

Batılı emperyalistler sahtekarca "komünist blok" adını taktıkları so yal emperyalistlerin "insan hakları" nı ayaklar altına aldıklarını; sosyal emperyalistler ise sahtekarca "sosya list sistem" adını taktıkları sosyal emperyalist sistemlerinin "insan hak larını", "kişisel özgürlükleri" sadece sözde değil pratikte de garanti altı na aldığını, esas batılı emperyalistle rin "insan hakları" nı ayaklar altına aldığını iddia ediyorlar.

Batılı emperyalistler "dünya barışı nın" olabilmesi için "dogu bloku" nun "insan hakları" na saygı göstermesinin şart olduğunu, sosyal emperyalistler ise "dünya barışı" için "silahsızlanma" gerektğini, bunu önerdiklerini; "dünya barışı" isteniyorsa "ideolojik mücade len" den "psikolojik savaş" ın arındırılması gerektiğini vs. söylüyorlar..

"insan hakları", "dünya barışı", 'de tant'... Bunları biz savunuyoruz, siz savunuyorsunuz. Yok siz savunuyorsu nuz, biz savunuyoruz. Bunları istiyor sak psikolojik savaş" son vermeli; Hayır, bunları istiyorsak "insan hak ları" na saygı göstermeli..! İşte Bel gradda günlerde süren konuşmaların kısa bir özetini böyle yapabiliriz.

İki yıl önce Helsinkide, bugün Bel grad'da binlerce sayfa tutan, onlarca gün süren yukardaki türden demeçler, buna paralel olarak emperyalist ve sosyal emperyalist propaganda araça rında koparılan yaygalar... Bütün bunlar halkların kafalarını karıştır mak, halklara emperyalistleri ve sos yal emperyalistleri şirin göstermek amacıyla düzenlenmiş sahtekarlıklar dan başka birşey değildir.

Ne demektir "insan hakları"? Böyle bir hak var mıdır? Yoktur..! "İnsan" kelimesi dünyadaki bütün insanların içerir. Sömüren insanda insandır, sömü rülende insan. Bir emperyalist veya sosyal-emperyalistte insandır, bir e mekçide insan. Hem sömürenin, hem sö mürülenin aynı "haklara", yani "in san hakları" na sahip olması düşünü-

lebilir mi? Düşünülemez. Ama Belgrad da bir araya gelen emperyalistler bizim tamda böyle düşünmemizi istiyor lar. Yani sömürülenlerle, sömürenlerin aynı haklara sahip olabileceği haya lını yaymak istiyorlar. İstiyorlar ki sessiz sedasız oturalım; sömürülmeye, horlanmaya ses çıkarmıyalım. Bu istek leri kursaklarında kalacaktır. Biz "in san hakları" diye bir palavra tanıma yız. Biz "emekçinin emeğinin meyvası na sahip olma hakkı" tanırız. Ve bu hakkın ancak ve ancak sömürü düzeni nin kökü kazınarak elde edileceğini biliyoruz.

Ne demektir "dünya barışı"? Dünya da barış mevcuttur mu? Dünyada bugün barış olabilir mi? Bugün dünyada barış yoktur. Olmasına da imkan yoktur.

Neden? Çünkü:-

Birincisi: Dünya ezenler ve ezilenle re, sömüren ve sömürülenlere bölünmüş tür. Ezenler ve ezilenler daima bir- birleriyle savaşır lar. Greve giden iş çinin üzerine sömürülenler polislerini ve ordularını saldırırlar. Toprak iş gal eden köylüye, demokratik üniversi te isteyen öğrenciye sömürülenler saldı rırlar. Bütün bu baskılar karşısında sömürülenler isyan ederler mi, etmez ler mi? Ederler. O halde "barış" nere de kaldı? Sömürülenlerle sömürülenler savaşır. Dünyada barış yok, savaş var. Sömürülenlerle sömürülenler dünyada bir arada yaşadıkça da bu böyle ola caktır. Durum böyleyse "dünya barışı" ndan bahsetmek sahtekarlık değil de nedir?

İkincisi: Sömürülenler sadece "kendi" ülkelerindeki halkları ezmek ve sö mürmekle yetinmek istemezler. Diğer ülke halklarında ezmek ve sömürmek isterler. Bu nedenle çeşitli ülkeleri yöneten sömürücüler birbirleriyle sa vaşır lar. Bugünde savaşılıyorlar. Türki ye-Kıbrıs, Habeşistan-Somali, Rodeya-Mozambik, Kaşmir-Hindistan, Pakistan-Hindistan, Amerika-Vietnam, Çekoslovak ya-Rusya... (Bütün bu savaşlar, askeri darbeler vs.'nin altında muhakkakki emperyalistlerin ve sosyal-emperya listlerin parmağı vardır.) Meseleye bu yönden bakıldığında bile "dünya barışı" ndan söz etmek sahtekarlık de ğil de nedir?

Üçüncüsü: Gerek batılı emperyalistler gerekse dogulu sosyal-emperyalistler dünyaya hakim olmak, dünyayı tek baş larına sömürmek isterler. Bunun için ellerinden geleni yaparlar. Yapıyor lar mı? Sağa sola saldıran, dünyanın

dört bir tarafına üsler kuran, ordu yerleştiren, "silahsızlanma" diye bağırıp dişlerine tırnaklarına kadar silahlanan.. bunlar değil mi? Bunlar.. Bunlar, yani emperyalistler ve sosyal emperyalistler dünya üzerinde var oldukları sürece, bunların dünyaya tek başlarına hükmetmek için birbirleriyle savaşması tehlikesi varlığını sürdürür. Yani "dünya savaşı" tehlikesi varlığını sürdürür. Halbuki emperyalistler ve sosyal-emperyalistler bizi savaşa istemeyen barış melekleri olduklarına inandırmak istiyorlar. İstiyorlar ya çabaları boşa.. "Dünya savaşı" tehlikesini ortadan kaldırmak demek, dünya üzerindeki emperyalizmi ve sosyal emperyalizmi kaldırmak demektir. Ve emekçiler esas olarak bu uğurda mücadele ederler. Emperyalizmin ve sosyal emperyalizmin kökünü kazımadan insanlık için büyük bir yıkım demek olan bir dünya savaşı ihtimalinin köldürün kazınmayacağı gayet iyi bilinir. Ve bir dünya savaşı ihtimaline karşı bütün imkanlar seferber edilecek mücadeleye verilmelidir.

Birde bu "insan hakları", "dünya barışı" şampiyonlarının gerçek hayatta neler yaptıklarına bir bakalım:

"Yabancılar kanunu" ile yabancı işçilere saldırılır, grev yapan işçiye, toprak işgal eden köylüye, demokratik üniversite isteyen öğrenciye saldırılır. Hapishanelerin (sosyal emperyalistler 'tımarnane' diyorlar!) varlığı herkesin malumudur, en adi ruhi ve fiziki işkencelerin yapıldığı herkesin malumudur, sokak ortalarında devrimcilerin katledildiği herkesin malumudur, halkların üzerinde her çeşit silahlar denenir, çoluk çocuk öldürülür. vs. vs. İşte emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin "insan hakları"ndan anladıkları bunlardır. Yani halka zulüm, halka ölüm, halka açlık, halka horlanma.. Kendilerine rafa, zenginlik, aşırı karlar...

ABD emperyalistlerinin Vietnam, Kore, Laos, Kamboçya.. 'da yedığı haltları bilmeyen var mı? ABD emperyalistlerinin uşaklarına Endonezya, Tayland, Şili, Arjantin, Türkiye, İran.. da açık faşizmi sergilettirerek halklara saldırdığını bilmeyen var mı? ABD emperyalistlerinin dünyanın dört bir yanındaki üslerinden haberi olmayan var mı? İngiliz emperyalistlerinin Kıbrıs halkını nasıl ezdiğini, sonunda Rum-Türk diye nasıl birbirine düşürdüğünü bilmeyen var mı? İngiliz emperyalistlerinin Oman Dofar'da halkın üzerine

bomba yağdırdığını, Orta Doğu'daki çıkarlarını savunmak için Fransız emperyalistleriyle Mısır'a saldırdıklarını, Ziyonistleri Filistin'e yerleştirdiklerini bilmeyen var mı? Dünyanın dört bir yanındaki İngiliz üslerini bilmeyen var mı? Fransız emperyalistlerinin kolonilerini, Zaire'deki çıkarlarını korumak için yedikleri haltı, üslerini vs. bilmeyen var mı?.. Sovyet Sosyal emperyalistlerinin Çekoslovakya saldırısını, Angola'ya Küba'lı uşaklarını asker olarak yolladığını, en modern silahlarla Angola halkına saldırdığını, Habeşistan ve Somali'de aynı haltı karıştırdığını bilmeyen var mı? Hindistan'daki uşakları açık faşizmi (sıkıyönetim) tezgahlayıp halka saldırdığında, Polonya'daki uşakları grevleri silah zoruyla bastırdığında "demokrasi"yi, "sosyalizm"i savunuyoruz dediklerini bilmeyen var mı? Sosyal emperyalistlerin dünyanın dört bir yanındaki üslerini, vs. bilmeyen var mı?..

İşte emperyalistlerin ve sosyal emperyalistlerin "dünya barışı"ndan anladıkları budur. Yani; halklara karşı savaş, halkların bombalanması, halkların gaddarca katli, halkların birbirine karıştırılması, faşist zulüm... Kendilerine sömürü serbestisi, "sömürü barışı", dünya paylaşımı..

Bizim istediğimiz "hak" emekçilerin emeklerinin meyvalarına kendilerinin sahip olması hakkıdır. Bizim istediğimiz "barış" emekçilerin birarada, kardeşçe ve "iktidar" olarak yaşayacakları gerçek barıştır.

HAK VERİLMEZ ALINIR !

KAHROLSUN EMPERYALİST, HAKSIZ SAVAŞLAR!

YAŞASIN HAKLI SAVAŞLAR !

YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA !

Yurdumuzdan ve Dünyadan...

ÜMRANIYE, 1 MAYIS MAHALLESİ DİRENİŞİ

2 Eylül günü hakim sınıflar halkımı za karşı yeni bir faşist katliama daha giriştiler,gecekonduılara saldırdılar.

Umraniye,1 Mayıs mahallesi halkı devrimcilerle birlikte gecekonduların yıkılmasına karşı direnmeye kararlıydı.Halkımıza gecekondualarda yaşama yı bile çok gören hakim sınıflar,otomatik silahlarla donatılmış faşist polis sürülerini yigitçe direnen halkın üzerine saldılar;direnışçilerden 6 kişi öldü,yüzlercesi yaralandı.

Direnışı kırmayı başaran faşistler gecekondu mahallesini yerle bir ederek,yüzlerce kişiyi tutuklayıp karakollarda kadın,erkek demeden işkence den geçirdiler.Yaralıların hastanede tedavi görmelerine izin verilmedi.

Gezaevindeki bir devrimci:"...Polis te gördüğümüz eziyet bir yana burada sağlıksız bir biçimde terkedilmiş duruyoruz.Biz devrimciler olarak halkın yanında yer aldık.Polislerden biri taş atıyor,ötekiler de arkalara saklanıp ateş ediyorlardı.Numune hastanesinde polisler bize 'Komünist öleceksin,ne tedavi istiyorsun' diyorlardı" dedi.(Cumhuriyet,13.9.77,sf.9)

"Hazine toprakları üzerine kanusuz olarak" yapıldığı palavrasıyla yoksul halkın konutu gecekonduları yıkmak iş teyen hakim sınıflar,kendi yaptıkları kanunları dahi çiğnemekten geri kalmıyorlar.Sahillerde,boğazlarda "hazine" arsalarını gaspedip villalar,köşkler inşa ediyorlar,Türkiyede var olduğu söylenen "demokrasi" hakim sınıfların demokrasisidir;bu halk sınıfları için sömürü,zulüm ve faşist baskı demektir,2 Eylül direnişleri halkın yükselen mücadelesinin bir parçasıdır,engellenmeyeceğinin bir örneğidir.

Gecekonduları yıkılan emekçi kadınlar

VAN DEPREM FELAKETZEDELERİ ACLIK, YOKSULLUK VE SOĞUĞA TERKEDİLDİLER

Van depreminin üzerinden 1 yıla yakın bir zaman geçmiş olmasına rağmen felaketzedelere bir tek konut bile teslim edilmemiştir.

"Konutların tesliminin gecikmesi ve bir çoğunun ise temellerinin dahi atılmamış olması yüzünden birçok yurttaş deprem sonucu yıkılmış evleri kendi olanaklarıyla yeniden yaparak içine yerleşmeye hazırlanmaktadır...Yurttaşların barındığı çadırların çoğu yağmur ve rüzgarın etkisiyle delinmiş ve çürümüştür.Birçok yurttaş ev yakıntılarını arasına sığdırarak üzerlerini naylon ve tenekelerle kapatmak suretiyle kendilerine barınak yapmaktadır."(Cumhuriyet, 1.10.1977,sayfa.9)

Aklımıza şöyle bir soru geliyor : Halkımızın topladığı ve yurt dışından yollanan yiyecek,içecek ve malzeme,çadır yardımları ne oldu? Bunlar ya daha sınır kapısından halk düşmanlarının eline geçiyor ve piyasada parayla satılıyor ya da Kızılay'ın eline ulaşır Kızılay men suplarının kurduğu dinlenme kamplarında tepe tepe kullanılıyor. Halkımızın sırtından kene gibi parazit olarak yaşayan,onları iliklerine kadar sömürmeye çalışanlardan hesap mutlak sorulacaktır.

ÜLKEMİZİN FASİZME KARŞI NEFRETİ BÜYÜYOR

rdumuzun çeşitli bölgelerinde geçen ay içinde zamları, işsizliği, hayat pahalılığını, gecekonduların yıkılmaları, faşist baskıları protesto eden birçok yürüyüş ve mitingler düzenlendi.

İSTANBUL'DA ZAMLARI-PAHALILIĞI PROTESTO MİTINGİ YAPILDI

23 Ekimde İstanbul'da 10 demokratik kuruluşun düzenlediği işsizliği, hayat pahalılığı, gecekonduların yıkılmaları ve faşist baskıları protesto eden bir yürüyüş düzenlendi. Yürüyüşün aralarından Ümraniye 1 Mayıs mahallesi halkı tarafından bulunduğu kalabalık bir kitle katıldı.

İZMİR'DE ÇAY ÜRETİCİLERİ MİTINGİ

Alacakları ödenmeyen çay üreticileri ve Çay-Kur'da çalışan işçilerin faşist baskılarını protesto eden bir miting düzenlediler.

İSTANBUL'DA pamuk, tütün ve üzüm üreticileri ile Köy-Koop ve demokratik kuruluşların katıldığı "Taban fiyatları ve hayat pahalılığını protesto mitingi" yapıldı.

İKTİSADİ-AKADEMİK HAKLARI İÇİN MÜCADELE EDEN YURTSEVER ÖĞRENCİLER ÜZERİNDEKİ FASİST BASKILAR YÜZLENTİYOR

MİR İNCİRALTI YURDUNDAN ATILAN ÖĞRENCİLERİN ÇADIRLARINI POLİS BASTI.

Agustos ayı içerisinde onarım yapılmadığı bahanesiyle yurttan polisler tarafından atılan öğrenciler, yazdan beri yurttan civarında kurdukları çadırlarda yaşamaktaydılar. Havaaların soğumasıyla birlikte öğrenciler çeşitli hasarlıklara yakalandılar. Çadırlarda yaşayan öğrenci arkadaşlarımızın yurtlarının tekrar açılması için verdikleri mücadeleleri desteklemek amacıyla Ege Üniversitesine bağlı çeşitli fakültelerde 12 Ekimden itibaren 3 günlük boykot düzenlendi. En son 18 Ekimde 500 polis 1600 öğrencinin yaşadığı çadırlara saldırmış, 120 öğrenci gözaltına alınmıştır. Saldırı sonrası 3000 üzerinde öğrenci Rektörlük önünde toplanıp saldırıyı protesto ettiler.

İSTANBUL SİTE YURDUNDA

"Onarım" yapılacağı gerekçesiyle kapatılıp tüm öğrencilerin sokağa atıldığı Site yurdunun tekrar açılma-

sı için mücadele eden öğrenciler polislerin saldırısına uğradılar.

Site yurdu içinde devrimci, yurtsever öğrencilerin barındığı bir yurt idi; Hakim sınıflar halk saflarında yer alan ve bu uğurda mücadele edenlerin en temel haklarından biri olan demokratik eğitim hakkını bile bu çeşitli baskı ve saldırılarla ellerinden almak istiyorlar.

29 Eylül günü yurdun tekrar açılması talep etmek için toplanan öğrenciler İstanbul valiliği önünde çadır kurup, miting düzenlediler. Valinin emri üzerine getirilen faşist polis sürüleri çadırı söküp öğrencilere coplarla saldırdılar, birçok öğrenciyi gözaltına aldılar. Öğrenciler yurt açılincaya kadar aktif mücadeleye devam edeceklerini bildirdiler.

İSTANBUL'DA NATO TATBİKATLARINI PROTESTO MİTINGİ YAPILDI

Türkiye'de yapılan NATO tatbikatlarını protesto etmek amacıyla İstanbul'da devrimcilerin düzenlediği mitingde Amerikan bayrağı yakıldı ve "Altıncı filo defol!", "Emperyalist güçler derhal Türkiye'den çekilmelidir" sloganları haykırıldı. Yapılan konuşmalarda devrimciler emperyalist güçlerin, özellikle ABD emperyalistlerinin ülkemiz üzerindeki tahakkümünü protesto ettiler.

Site yurdunun açılmasını talep eden öğrencilere coplarla saldıran polisler (30.9.77 tarihli Cumhuriyet'ten)

ELAZIĞ'DA HALK POLİSE KARŞI YİĞİTCE DİRENDİ- 75 KİŞİ GÖZALTINA ALINDI

Genel olarak halkımız, özel olarak da öğrenciler üzerindeki baskıların yoğunlaşması üzerine Elazığ'da çıkan çatışmada 5'i ağır 28 kişi yaralandı.

Atatürk Lisesindeki derslerine girmek için dışarıda bekleyen öğrencilerin üzerine faşist polisler saldırınca öğrenciler çevrede yaşayan halka sığındılar. Bunun üzerine polis evlere silahlı baskınlar düzenleyip, halkı döverek, zor kullanarak sokaklara topladı. Çevre halkı biraraya gelerek bu baskılara karşı yığıtce direndi. Elazığ halkının direnişinin büyümesinden korkan hakim sınıf uşakları ordularında bölgeye çağırarak direnişi kırdılar. Polise karşı direndikleri gerekçesiyle gözaltına alınan 20'si kadın 75 kişi karakollarda dövülüp işkenceden geçirildiler.

A. Solmaz'ın ayaklarındaki yara izleri
PIR AHMET SOLMAZ'I FAŞİST İŞKENCECİLER KATLETTİ.

Elazığ'da polisler tarafından yakalanıp karakola götürülen Pir Ahmet Solmaz'a faşist işkenceciler 5 gün süreli işkence yaptılar. CIA'nın işkence uzmanları tarafından geliştirilen en son metodlarını uyguladılar. Tırnaklarına söktüler, teninde sigara söndürdüler, fakadan geçirdiler, vücuduna elektrik akımı verdiler; fakat onu yıldıramadılar. Daha sonra suçluluğun telaşı içinde, "yara izi yoktur" diye sağlam raporu hazırlattılar.

Fakat Pir Ahmet Solmaz aldığı yaralar sonucu 13 Eylül günü öldü.

"İşkenceler çağ dışıdır"(!) da dense işkenceler sınıflı toplumlarda, hakim sınıfların iktidarlarını sürdürülebilmek için sömürüye karşı çıkan, ezilen sınıflar üzerinde uyguladıkları maddi ve manevi baskı metodlarıdır. Sınıflı toplumlar var oldukça işkencede var olacaktır.

"S.A.L.T." SAFSATASI

"Stratejik Silahların Sınırlandırılması Görüşmeleri" anlamına gelen SALT görüşmeleri hakkında basında çeşitli yanıltıcı haberler okumaktayız. "Silahlanma yarışına durdurmak", "karşılıklı olarak silahları sınırlandırmak" amaçlarıyla yapıldığı yayılmaya çalışılan bu görüşmeler özünde dünya pazarlarının nasıl paylaşılacağına görüşüldüğü, sadece Amerikan emperyalistlerinin ve Sovyet Sosyal-emperyalistlerinin katıldığı görüşmelerdir. Dişlerine, tırnaklarına kadar silahlanan emperyalistlerin silahlarının azaltılması, sınırlandırılması gibi bir sorunları yoktur, onların istekleri dünya halklarını birbirine kırdırtmak böylece silah sanayilerine pazar bulmak, sömürüyü arttırmaktır.

İNGİLTERE

"GRUN WICK" İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ DEVAM EDİYOR

Büyük bir kısmını göçmenlerin oluşturduğu; sendika kurma, sendikalarının tanınması ve istediği bir sendikaya üye olma hakları için mücadele eden Grunwick işçilerinin grevi son günlerde yeni boyutlara ulaşıyor. Britanyanın dört bir yanındaki işçilerinde aktif desteğini kazanan bu grevi kırabilmek için İngiliz hakim sınıfları faşist polislerini grevci işçilerin üzerine saldırtıyor ve her fırsatta direndikleri bahanesiyle tutuklatıp, göz altına alıyordu.

TAYLAND'DA YENİ BİR ASKERİ DARBE

Ekonomik ve siyasi olarak iflas etmiş olan Tayland hakim sınıfları 20 Ekim'de yeni bir askerî darbe daha düzenlediler. Darbe Amerikan emperyalizminin uşağı eski yönetimin savunma bakanı tarafından hazırlandı. Kendilerine sahte karar "devrim Konseyi" diyen bu halk düşmanları baskı ve terör düzenini yeni faşist tedbirler olarak biraz daha ayakta tutmaya çalışıyorlar. Tayland halkının komşusu Kamboçya, Laos ve Vietnam halklarının mücadelesinden de dersler çıkarıp bağımsızlığa ve halk demokrasisine kavuşacağı günler yakındır.

KOLOMBİYA

Kolombiya'da ücretlerin dondurulması, enflasyon, hayat pahalılığı, son zamanları ve sıkıyönetimin uzatılmasını protesto eden işçiler ülke çapında genel grev ilan ettiler.

HALK KÜLTÜRÜ

«Kültür» Üzerine

Kültür sorunu önemli bir sorundur. zellikle "büyüklerimiz" tarafından siyasete karışmama"sı "öğütlenen" e burs alabilmek için "siyasetle uğ aşımayacağı"na dair imza atan bizler çin !

"Büyüklerimiz", hakim sınıflar kü ürsüzlüğün yolunu gösteriyorlar bi e.Daha doğrusu piyasada bol miktarda bulunan,bize her an her dakika ve ilmekte olan yoz,kokuşmuş,halk düş anı kültürün yolu gösteriliyor. yolda yürümek ve bizide birlikte ürüklemeden isteyen kafası boşların e halk düşmanlarının yolu açık ola. iz İngiltere'deki Türkiye'li Gençler larak neyin ne olduğunu araştıracağız.Biz "şüpheciyiz".Çobanı takip e en koyun değiliz!Araştırmak,gerçekleri bulmak ve gerçekleri takip etek!İşte bizim ilkemiz budur.

Kültür nedir?

Meseleyi fikirsel alanda ele ald ımızda kültürün toplumsal hayatın nsan beynindeki yansımalarının ürünü ldüğünü görürüz. İnsanlar kendileri i hiçbir zaman yaşamakla sınırlan ırmamışlardır.Yaşamlarını kafaların a düşünüp taşınmışlar,yüceltmişler, oğunlaştırmışlardır.Yaşam hakkında afalarda oluşan bu olgular,çeşitli ültürel faaliyetlerle tekrar yaşama önüşür.Dil,edebiyat,resim,müzik, oklor v.b.

Kültürün kaynağı toplumsal yaşam ır.Kültür bu yaşam üzerinde ortaya ıkar.Fakat kültür bizzat kendine aynak olan toplumsal yaşama etki e er.Onu değiştirir.Kültürün en büyük nemide işte bu özelliği,toplumsal aşama etki edebilme özelliğidir.Bu oktayı kavramak özellikle gereklidir.

Şimdiye kadar genel olarak kültür en söz ettik.Bu doğru bir tavrımı r?Bir toplumun kültürünün kaynağı toplumun yaşamı olduğuna göre,için e farklılıklar,birbiriyle mücadele den güçler taşımayan bir toplum mey ut ise böyle bir kültürden,"genel larak kültür"den söz edebiliriz.Fat bugün körgözlüler veya para da demek için "görmüyorum" "Amâyım" ahtekarlığı yapan dilenciye benze en sömürücü,kan emiciler dışında erkes toplumun sınıflara,şu veya bu

şekilde çatışmakta,mücadele etmekte sınıflara bölünmüş olduğunu görebil maktadır.

Dolayısıyla "kültür"den söz etmek yanlıştır.Çünkü toplumu oluşturan her sınıfın yaşamı ve dolayısıyla bu ya şamın üzerinde oluşturduğu kültürü birbirinden farklıdır.Nasılki toplum içinde bu sınıflar birbiriyle haya tın her alanında mücadele etmektedir ler,kültür alanında da aynı şey söz komusudur;toplumdaki çeşitli sınıfla rın kültürleri birbirleriyle mücade le etmektedirler."Kültür"ün daha önce değindiğimiz toplumsal yaşama etki edebilme özelliğide dikkate alın ırsa bu mücadelenin önemini anlamak zor olmasa gerek.Bu mücadelede şu ve ya bu şekilde "taraf tutmayan" yoktur. Eskiye temsil eden,kokuşmuş,yoz ve piyasada bol miktarda bulunan kültü rünmü taraftarı olacağız,yoksa,yeni yi temsil eden,taptaza,yayılmak için binbir güçlkle mücadele etmesi zo runlu olan kültürümü taraftarı ola cağız?Bu sorunu tüm arkadaşlar ciddi olarak ele almalıdırlar.

Bu meseleyi Türkiye açısından ele alırsak Türkiye'deki "kültür"ün de esas olarak ikiye bölündüğünü görürüz: Halk düşmanlarının kültürü ve halkın kültürü.Bugün Türkiye'de taban tabana zıt olan bu iki kültürel akım birbi riyle mücadele etmektedirler.Açıkta r ki bugün ekonomik ve siyasi olarak hakim durumda bulunan halk düşmanla rı,durduğu yerde çürüyen,gerici kül türlerini piyasaya bol miktarda sür mekte;böylece kültürlerinin etkinli ğini sağlamaya,çürüyen vücutlarını biraz daha ayakta tutmaya çabalamak tadırlar.Bunun yanında bugün zayıfta olsa Türkiye'nin dört bir yanından yeni bir kültürün,özellikle son yıll larda hızla doğmakta ve gelişmekte olduğunu görmekteyiz.Bu halkımızın kültürüdür. Halkımızın kültürünü geliştirelim ve yayalım,Halk düşmanı kültürü reddede lim!

(Gelecek sayımızda Halk düşmanı kül türü ve Halk kültürünü daha ayrıntılı olarak ele alacağız.)

Öykü:

"Bir işçi toplantısına
bir balıkçı tarafından
anlatılmıştır."

CAMGÖZ'LE SARDALYA

"Arkadaşlar, ben bir balıkçıyım. Ben balıkçılıktan sosyalizme geldim, sosyali zmi balıklardan öğrendim. Anlatayam size de... Bizim sularımızda Camgöz de nilen bir balık vardır. Bu camgöz, köpekbalığının az daha küçüğüdür. Kıyıcı, yırtıcı, hayın bir balıktır bu camgöz.. Başok da sardalyaya düşkündür, hani şu parmak kadcarcık, küçücük sardalyalar var ya işte onların baş düşmanıdır. Pullu pullu sardalyaları yer tüketir, onlara hiç aman vermez.

"Sardalyalar, camgözün üzerlerine geldiğini, artık kokusundan mı, suyu dalgalandırmamasından mı, yoksa başka bişeyden mi, her nedense hemen anlarlar. Anlar anlamaz da, o küçücük sardalyalar ordan koşuşur, birbirlerinin üstüne toplanırlar, sıkışırlar iyice sıklaşırlar. Denizin içinde sardalyalardan bir duvar olur. Camgözün boyu birbuçuk metredir. Sardalyaların kendi küçük bedenlerinden ördüğü duvar, camgözün boyundan büyük olur.

"Camgöz denen canavar yürür sardalyaların üstüne... Sokulur, sokulur, sokulur iyicene... İşte tam o zaman birbirlerine dayanıp bedenleriyle duvar ör müş küçücük sardalyalar hep birden pullarını atarlar. Denizin içi pul pul olur. Camgöz canavarının cam gözleri pullardan görmez olur, körleşir, yanını yöresini bilemeyen camgöz kaçır gider

"Biz balıkçılar, denizin içinde sardalyaların camgöz canavarıyla savaştığını deniz yüzüne çıkan pullardan anlarız. Denizin derisi, boncuklu, pullu, süslü kadın kumaşlara gibi, pul pul ışıldar, yanar. İşte tam o zaman biz de kancayı denize atar, gözü görmeyen camgözü yakalarız.

"Arkadaşlar, aydın arkadaşlar!.. Biz camgözü yakalayınca ne yapacağımızı iyi biliriz, bir güzel çorbasını yaparız, yabnisini yaparız. Siz o camgöze kanca atmasını bize bırakın. Ama siz aydınlar da, hadin, atın pullarınızı gayri, camgöze atın pullarınızı!.. Yoksa camgöz, sardalyaları yiyip yutacak..."

(Hoptirinam, Aziz Nesin, Sayfa, 157)

Şiirler:

EŞKİYA PARTLER

Kimi vurguncu eşkiyadır
açıktan açığa soyar
Kimi halktan yana gözüküp
halkın gözünü boyar
Kimi yalancı gericiür
dini ortaya koyar
Kimi varlık sahibi ağadır
paraya koşar
Kimi büyük sahtekar
demokrasi palavrası atar
Kimi sapık milliyetçidir
ardımızdan itleri salar
Kimi faşisttir sosyalist maskesi takıp
revizyonizmle tapar
Bu eşkiyalar bizim siyasi partilerimiz

E. İzmitoğlu

DEMOKRASİ

50 yıldır bür yaşayan bir ulus
Açlıktan ölüyor be demokrasi
Özgürlük mü bolluk içinde kıtlık?
Emekçiler fakir be demokrasi

Bağımsızlık bağlamış kolumuzu
Kara bulutlar sarmış üstümüzü
El ile paylaşmış servetimizi
Anamızı sattın be demokrasi

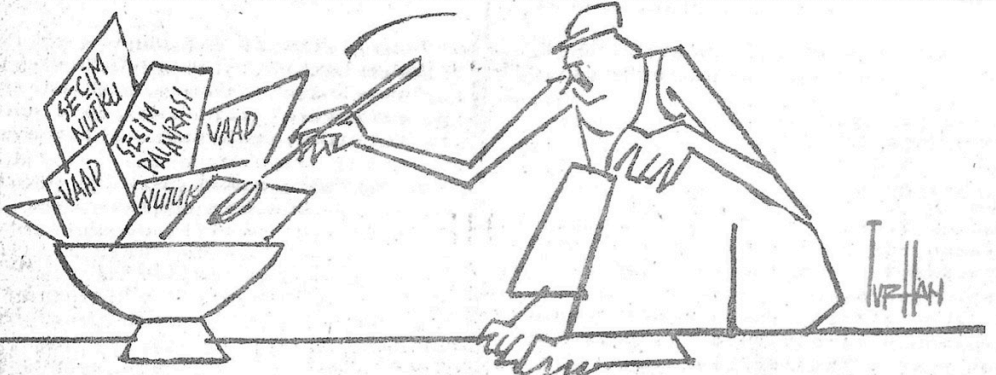
Yeşil giysilere sardılar seni
Renkten renge boyadılar yüzünü
Üç beş kişi döndürüyor çarkını
İrzimize geçtin be demokrasi

Celâli der demokrasi bu olmaz
Bir ulusun dili kolu bağlanmaz
Demokrasi perde ardı saklanmaz
Halk ilen geliyor bak demokrasi

Kapıda tahsildar eksik olmuyor
Hangi malımıza vergi istiyor
Polis jandarma zengini bekliyor
Copuna kıçımızda be demokrasi

CELALİ

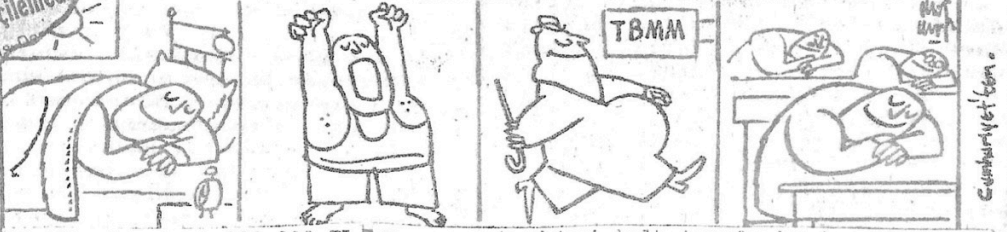
Karikatürler :

ÜMIT, FAKIRIN EKMEĞİ... YE MEMET YEL...

...turda da
ecis Başkanı
seçilemedi
Meclis De...

HAKİM SINIFLARIN MECLİSİ.....

Günlük gideri: 1.000.000 TL... Zararı yok, gideri halk tarafından karşılanıyor!

Erbakan, tüp-gaz ışığında
sanayi hamlesi'nutugu atarken...

ve...140 binlik bir motor fabrikası

olduğu, dernekler üzerinden doğrudan iktidar mücadelesi verilip devrim yapılabileceği yanlış görüşünü yayar.

İkincisi, devrimin bir dizi stratejik ve taktik meselesinin tartışılması, kaçınılmaz olarak derneği çeşitli fraksiyonlar arasında bir tartışma formuna dönüştürür. Bu tartışmalar ise kitlenin sadece en ileri kesimine hitap eder, ve kaçınılmaz olarak kitlenin geri kısmını dernekten uzaklaştırır. Dernek önce çeşitli fraksiyonların bir üst örgütü, sadece çeşitli fraksiyonlara mensup kişilerin gidip geldiği bir yer, sonra da, giderek, dernek yönetimini eline geçiren bir fraksiyonun tekkesi haline dönüşür.

Tüm bu nedenlerle, dernekler titizlikle genel bir anti-faşist, anti-emperyalist platformda tutulmalı, derneklerde devrimin bir dizi stratejik ve taktik sorununun tartışılmasına girilmelidir. Genel devrimci bir siyaset izlenmelidir.

Açıkta kitle dernekleri demokrasiyi biçimsel olarak ilkel bir şekilde uygularlar. Yani, söz konusu kitle örgütü bir federasyon ise (aynı

ilkeler tek tek dernekler içinde geçerlidir) :

Federasyonun izlediği çizgi, federasyon bütün derneklerinde tartışılan, federasyon genel kurullarında ve geliştirilmiş yönetim kurulu toplantılarında (genel kurula ters düşmeyecek şekilde) tesbit edilen bir çizgidir. Bu çizgi federasyon içinde en geniş bir tartışma sonucu ortaya çıkan, federasyon içinde çoğunluğun görüşlerini ifade eden bir çizgidir. Federasyon yönetim kurulu federasyon genel kurulunda tesbit edilen çizgiyi pratikte uygulamak için federasyon genel kurulunda seçilir. Yönetim kurulu pratiği içerisinde federasyon üyesi derneklerle sürekli temas içinde bulunarak, açık yönetim kurulu toplantıları düzenliyerek örgüt içindeki görüşleri toparlar. Bu şekilde demokrasi ve merkezîyetçilik birbirinden kopmaz parçalar olarak doğru bir biçimde ele alınır. En geniş tartışma, azınlığın çoğunluğa uyması, yönetim kurullarının kararlarının uygulanması kurulları işletilir vs.. (Gelecek sayımızda İTÖF'ün "demokratik" kitle derneği anlayışını ele alacağız)

Bu ırkçı baskı ve saldırıların temel nedeni İngiltere'deki son ekonomik krizdir. Sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde sürmekte olan bağımsızlık ve halk demokrasisi ve milli kurtuluş mücadeleleri bu ülkelerden elde edilen sömürü paylarını düşürmektedir. Bunun yanında İngiliz kapitalistleri Amerikan, Alman, Fransız, Japon vb emperyalistlerin ve Sovyet Sosyal-emperyalistlerinin rekabeti karşısında pazarlarını kaybetmektedir. Bu durumda sömürüden payları azalan hakim sınıflar gelirlerini aynı seviyede tutabilmek için tek çareyi Britanyada hayat standartını düşürmek, ücretleri dondurarak İngiltere'de yükü kendi halkının sırtına yüklemekte görmektedir. Bu, ezilen halk arasında hoşnutsuzluğa sebep olacak ve sistemin ekonomik, politik ve sosyal yapısını soroşturmaya yöneltecektir. Hakim sınıflar soruların cevabını yabancı işçiler ve öğrencilerle, Britanyalı işçiler ve öğrenciler arasında körüklemeye çalıştığı ırkçılığa küllendirmeye çalışmaktadır.

Fakat hakim sınıflar bu safsatmaları ortaya atarken, bu hoşnutsuzlukları yaratırken şunu görmemekteler: Güneş Balçıkla Sıvanmaz....!

koalisyonu gündemdedir. Sabancıların, Vehbi Koçların isteği açığı bu yöndedir. Çünkü Avrupa emperyalistleri krediyi keşiflerdir. Seçimler öncesi "CHP-AP koalisyonu hayaldir, AP ile koalisyon kurarsak, kendimize, halka, demokrasiye ve devlete ihanet etmiş oluruz" diyen Ecevit, bugün CHP-AP koalisyonu için uğraş vermektedir. Sabancı "iki büyük partinin başkanları bir araya gelmelidir" demektedir. Gidiş CHP-AP koalisyonuna doğrudur. Fakat hakim sınıflar, AP'sinin bağardan kontrol edileceği bir azınlık CHP hükümetini de akıllarında tutmaktadırlar. "Uzun dönemli MC iktidarından" söz edenler, devrimci-lik adına, halk adına sahtekarlık etmektedirler. Çünkü onlar, Türkiye'de faşizmin özünü kavrayamamaktadırlar (yada sınıf çakırları buna engel oluyor) Onlar Faşizmi MC olarak görmektedirler. Halkımıza öyle göstermeye çalışmaktadırlar. Faşizmin sınıfsal özünü yok saymaktadırlar.

Kurulacak olan bir CHP-AP koalisyonu halk için bir çözüm değildir. Baskıların daha değişik bir biçimde sürmesi demektir. Halk için tek kurtuluş yolu, kendi eseri olacak olan, demokratik halk iktidarının kurulmasıdır. Bu da ancak demokratik halk devrimiyile gerçekleşecektir.

mücadeleci birliğimizi pekiştirelim !

B.Almanya'daki Türkiyeli öğrencilerin demokratik kitle federasyonu ATÖF'ün 14. genel kurulu geçtiğimiz Temmuz ayı içerisinde yapıldı."Birlik-Mücadele-Zafer" belgisiyle başlayan genel kurulda ATÖF halkımızın bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesini destekleme yolunda ileri adımlar attı.

2. federasyon genel kurulunu geçtiğimiz Şubat ayı içinde yapan Fransa Türkiyeli Öğrenci Birliği (FTÖB) genel kurulundan daha güçlü çıktı.Halkımızın mücadelesine destek oldu.

Gerek ATÖF gerekse FTÖB Avrupa'daki Türkiyeli öğrencilerin bir konfederasyon çatısı altında toplanması için karar aldı.Bizimde İTÖDKK olarak program taslağında belirttiğimiz gibi yurtdı-

şındaki Türkiyeli demokratik öğrenci örgütleriyle birliği sağlamak için çalışma kararımız vardır.

Üç demokratik öğrenci örgütünün demokratik bir konfederasyon oluşturabilmek için karar vermiş oluşu ve bu yönde çalışmalar yapması halkımızın mücadelesine büyük bir katkıdır.Böyle güçlü bir mücadeleci birliğin oluşturulabilmesi için kardeş örgütler olan ATÖF ve FTÖB'ün çalışmalarının daha yakından izlenmesi gerekmektedir.ATÖF ve FTÖB'ün eylemlerini daha yakından izlemek için,yayın organları olan "ATÖF BİRLİK", "FTÖB BİRLİK" i okuyalım.

YAŞASIN YURTDIŞINDAKİ TÜRKİYELİ
ÖĞRENCİLERİN
MÜCADELECI BİRLİĞİ !

BİRLİK

ALMANYA TÜRKİYELİ ÖĞRENCİLER FEDERASYONU YAYIN ORGANI

BİRLİK

FTÖB Merkez Yayın Organı

YAŞASIN

İŞÇİ - ÖĞRENCİ

DAYANIŞMASI !

B.Almanyadaki Türkiyeli işçilerin demokratik kitle federasyonu olan ATİF 28-30 Ekim tarihlerinde II. Federasyon genel kurulunu yaptı.Genel kurul B.Almanyadaki 16 Türkiyeli işçi derneğinin birliğinin güçlendiği,baskı ve sömürüye karşı sıkı bir yumruk oluşturduklarının belgesi oldu.Dogru demokratik kitle örgütü anlayışıyla bizlere ışık tutan ATİF'in genel kurulunun başarısı halkımızın emperyalizme,komprador kapitalizme ve feodalizme karşı verdiği mücadelede büyük bir kazanımdır.

B.Almanya'daki Türkiyeli işçilerin ve halkımızın mücadelesine büyük bir destek olan ATİF'in yayın organı MÜCADELE biz İngiltere'deki Türkiyeli öğrencilerin mücadelesincede destek olmaktadır.

MÜCADELEYİ OKUYALIM

BASKI ve SÖMÜRÜ ye KARŞI

Mücadele

**A
T
İ
F**

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

BİRLİĞE ÇAĞIRI

İ.T.Ö.D.K.K. yayının organını

İTÖDKK YAYINLARI :

- 12 Mart'lar Halkımızın Mücadelesini Durduramaz
- İTÖDKK Program Taslağı
- Federasyon Tüzük Taslağı (Çıkıyor)
- İTÖF Genel Kurulları ve Demokrasinin Biçimsel Sorunları Üzerine
- The Case of Numan Altekin and Social Fascism (Sheffield Derneğı)
- Yeraltı Kaynaklarımız, Emperyalist Sömürü ve Yolsuzluklar (Imperial College Derneğı)

BU YAYINLAR YAZIŞMA ADRESİNDEN
TEMİN EDİLEBİLİR.

BİRLİĞE ÇAĞIRI
YAZIŞMA ADRESİ: % TURKISH SOCIETY
STUDENTS' UNION U.S
WESTERN BANK
SHEFFIELD S 10